

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 873. Quæ requirantur ad consummationem, & an post eam conjuges ingradi possint religionem, an requiratur alterius consensus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

illius, potestas illa ad religionem transeundi conceditur) tradunt cum Innoc. Butrio, Host. & aliis Gutt. *L. c. n. 19.* Sanch. *L. 2. de marrim. d. 24. n. 27.* Hurtad. *L. c. n. 30.* Coninch *n. 49.* Castrop. *L. c. n. 6.* Pirh. *n. 6.* Quod si tamen non in continenti seu statim post elapsum bimestre, vel à iudice designatum tempus ingrediatur; interea temporis tenetur reddere debitum & ad consummandum matrimonium compelli potest, sub pœna etiam excommunicationis ipso facto incurrendæ, ni pareat, quamvis, Si postmodum adhuc non consummato matrimonio ingrediatur, revocari nequeat à conjugē, valeatque professio, & absolvendus sit à peccato, quod commisit negando debitum, & ab excommunicatione, quam ipso facto jam incurrit, ut cum gl. in *cic. 7. V. infra d. orum,* & Sanch. *L. c. n. 20.* Pirh. *L. c.*

6. Notandum Sextò. Si intra bimestre vel aliud tempus à Iudice designatum, vel etiam tempore, quo sponsa versatur in novitatu, fuerit cognita per copulam vi extortam intentione consummandi matrimonium, potest ea adhuc ingredi religionem, aut eam jam ingressa valide profiteri, sponso invito, saltem in eo casu, ubi sponso nitenti vim inferre manifestavit, se velle ingredi religionem, aut de ea ingredienda deliberare. Ita cum communiore & probabiliore, contra Zoes, *b. t. n. 13.* Sylv. *V. Luxuria q. 6.* Gutt. *L. c. n. 16.* Henriq. & alios apud Wiestn. *b. t. n. 6.* sentiant cum Gl. in *c. fin. Dist. 55. v. invidius Abb. in c. 2. b. t. n. 9.* Sanch. *L. 2. de mat. d. 22. n. 6.* Castrop. *tr. 20. d. 3. p. 2. §. 1. n. 3.* Fagn. in *c. 7. b. t. à n. 27.* Pirh. *b. t. n. 56.* Reiffens. *n. 6.* Wiestn. *n. 7.* tum quia sponsa hanc gravem injuriam passâ non debet privari jure suo, quod habet ingrediendi religionem intra bimestre, aut mox ab eo elapso; tum quia sponfus ex malefacto suo reportate commodum non debet dum nimirum eam quomodocunque à se cognitam reddendo professionis incapacem eâ sibi absolute obstrictâ frui possit, uti id ipsum probatur quoque ex eo, quod propter adulterium vel lapsum in hæresim possit viro invito & manente obstricto vinculo matrimonii amplecti religionem, adeoque etiam ob violentiam sui oppressionem perpetuum facere divortium per talem ingressum & subsequutam professionem. Et hæc quantum est de se; per accidens enim prohiberi posse talem feminam ab ingressu religionis, ratione V. g. damni, quod immineret proli ex tali copula genitæ, dum forte sine hac matre sua educari non posset, censent Sanch. *L. c. n. 7.* Castrop. *cit. §. 1. n. 3.* Pirh. *L. c. & c. addit & aliam limitationem.* Fagn. *L. c. n. 33. & 34.* ita, ut ingredi religionem nequeat, si de ea non exceperit vim passâ, sed simpliciter noluerit admittere copulam, vel aliam causam v. g. amissionem Virginitatis, obmoverit, sed tunc sponsum, postquam alia media frustra adhibuit, etiam sine peccato (ut pote utens jure suo) per vim copulam extorquere & legitime consummare matrimonium. Verum id ipsum negabunt cum Sanch. ii, qui tenent sponsam etiam intendentem aut non volentem ingredi religionem non obligari ante elapsum bimestre reddere debitum. De cætero huic potestati in hoc casu adhuc ingrediendi religionem non obstat primò, quod sponfus in hoc casu sine spe matrimonii cum ea aut alia ineundi cogatur perseverare usque ad obitum sponsæ violatæ; id enim adscribat malefacto suo seu injuriæ per se illatæ sponsæ, & i&, quod ipse nullo modo ingredi possit reli-

gionem, sponsa (intellige, dum ea, postquam per vim violata, mutato consilio ingrediendi religionem, manet in sæculo) renuente, quia ex parte ipsius matrimonium liberè consummatum, ac proinde cessit juri, quod habebat, ingrediendi religionem, etiam sponsâ invitâ. ut Castrop. *l. c.* cum Sanch. *cit. d. 22. n. 5. & 8.* Neque secundo, quod sponsa corrupta non possit inter Virgines consecrari, consecratione hac requirente corporis integritatem; cum nihilominus professionem facere potest, quantum est de se, nisi fortè moniales talem etiam injuriosè corruptam recipere in suum confortium nolint. Neque tertio, quod per talem copulam vi extortam matrimonium verè sit consummatum, ut docent Sanch. *l. c. n. 1.* Gutt. *l. c. n. 16.* Castrop. *l. c. n. 7.* testans de communi; eò quod per talem copulam efficiantur una caro juxta *c. debitum. de bigamis.* Sitque accessus non ad alienam, sed ad propriam, nascaturque ex ea affinitas juxta *c. discretionem. De eo, qui cognovit. consang. uxov.* negarique non possit, eam ex parte viri sufficientem ad consummandum matrimonium, adeo etiam ex parte mulieris; cum consummari nequeat ex parte unius, quin consummetur ex parte utriusque. consummato autem matrimonio non conceditur amplius transitus ad religionem alterâ parte invitâ. nam dato, tali copula verè consummari matrimonium, adhuc tali consummatione injuriosè per vim extortâ non impediri ingressum in religionem ex parte injuriam passâ, cum ea sine sua culpa jure suo privari non possit. docent iidem AA. cit. Adde, quod alii negent per talem copulam consummari matrimonium; eò quod matrimonium consummatum significet conjunctionem Christi cum Ecclesia per assumptionem carnis, quæ voluntaria fuit, adeoque representari nequit per copulam carnalem involuntariam. Quin &, licet ex tali copula oriatur affinitas, negant tamen propterea conjuges effici unam carnem Fagn. *11. c. 7. b. t. n. 39. & sequent.* cum gl. in *c. in eo caus. 32. 9. 4.* Porro quod hic dictum de copula vi extorta, idem dicendum de ea obtenta per metum gravem ingultè incussum ob rationes easdem, & quia non tam ob defectum liberæ & spontaneæ voluntatis, quam ob injuriam sponsæ illatam & ob injustitiam à sponso commissam conceditur ille ingressus, quæ injuria & injustitia etiam adeft, dum copula extorta per metum. Ita cum Sanch. *l. c. d. 22. n. 6.* Pirh. *b. t. n. 57.*

Quæst. 873. Quæ requirantur ad consummationem matrimonii, & an, ut post eam conjuges ingredi possint religionem, requiratur alterius consensus?

1. **R**esp. ad primum: ad consummationem necessariò requiritur & sufficit copula apta generationi, qualis non est, nisi vir intra vas femininum feminaverit, & si id factum absque vasis penetratione, quæ de cætero solâ sine seminatione matrimonium non definit esse ratum tantum. Ita Sylv. *V. matrimonium q. 15. dicto 2.* Sotus in *4. d. 27. q. 1. a 4.* Sanch. *l. 2. de matr. d. 21. n. 2.* Gutt. *cit. c. 54. n. 22. & alii,* quos citat & sequitur Castrop. *cit. §. 1. n. 1.* eaque subsequens matrimonium ratum, cum illud præcedens sit fornicaria & matrimonium necdum contractum consummare nequeat, ut bene Covar. in *4. decret. part. 1. c. 4. §. 1. n. 15.* Menoch. de præsump. *l. 3. præf. 1.*